

РЕШЕНИЕ

№ 1210

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4127** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 128 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Д. С., срещу Заповед № 03-РД/1071 от 27.03.2013г. /Заповедта/ на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция /ДФЗ-РА/, с която на основание чл. 20а от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл. 35, ал. 1, чл. 33, ал. 1, т. 1 и т. 2, чл. 31, ал. 3, т. 1, чл. 30, ал. 1 и чл. 23, ал. 23 от Наредба № 18/26.06.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 123 „Д. на стойност към земеделски и горски продукти” /Наредба № 18/26.06.2008г./ по Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г., по ИД № на проекта: 13/123/00815, се отказва финансово подпомагане на стойност 1 602 933,74 лева.

Жалбоподателят, чрез адвокат М. Х., моли Заповедта да бъде отменена като издаден неправилно, незаконосъобразно и необосновано индивидуален административен акт /ИАА/ при необсъждане на всички доказателства, представени в проектната документация и допълнителните писма към нея. Излага съображения, че С.И.Т.Т. ИН О. не извършва строително-монтажни работи /СМР/ и неоснователно административният орган претендира същото да бъде вписано в Централния професионален регистър на строителя съгласно Закона за К. на строителите. Същото било обвързано с жалбоподателя по договор за продажба на съоръжения и оборудване. [фирма] не е кандидатствало за подпомагане на разходи за СМР, както е

установил ответникът по делото. ДФЗ-РА не е направил разлика между изграждане на сграда за хладилна камера, за което дружеството има разрешение за строеж, и извършването на дейности, свързани с проектиране, управление на работи и изпълнение оборудване и инсталации. Претендира разноси по представен списък. В писмена защита от 14.02.2014г. поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът, Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, чрез юрк. С. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на възнаграждението за процесуална защита на оспорващата страна. Доводи за законосъобразност на акта са изложени в писмени бележки от 26.02.2014г.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.06.2012г. [фирма] е подало заявление за подпомагане по мярка 123 „Д. на стойност към земеделски и горски продукти” по ПРСР 2007-2013г. - ИД № на проекта: 13/123/00815, за финансово подпомагане на стойност 1 602 933,74 лева на основание Наредба № 18/26.06.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 123 „Д. на стойност към земеделски и горски продукти” /стр. 2-13 от папката/.

Дружеството кандидатства за изграждане на „хладилна камера” въз основа на договор със С.И.Т.Т. ИН О. – Италия, като прилага форма на наблюдение и оценка /стр. 18-27 от папката/; бизнес план /стр. 28-73 от папката/; дружествен договор на заявителя /стр. 83-91 от папката/; удостоверение за липсата на задължения от Териториална дирекция на Националната агенция по приходите – П. /стр. 92-93 от папката/; счетоводен баланс на дружеството към дата 21.12.2011г. /стр. 94-97 от папката/; справка за дълготрайни активи /стр. 101-102 от папката/; декларация /стр. 103-105 от папката/ за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия /ЗМСП/; договор за покупко-продажба със С.И.Т.Т. ИН О. – Италия /стр. 110-114 от папката/; проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на С.И.Т.Т. ИН О. – Италия, и оферта към него /стр. 119-152; стр. 431-453 от папката/; документация за издаване на Разрешение за строеж № 324/13.09.2011г. на Главния архитект на [община] /стр. 331-339 от папката/; проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на [фирма] – Италия, с оферта към него /стр. 341-380 от папката/; проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на [фирма] – Италия, с оферта към него /стр. 387-425 от папката/; удостоверение за вписване на С.И.Т.Т. ИН О. – Италия, от Камара на търговията, промишлеността, занаятите и земеделието на М. и Б. /стр. 468-473 от папката/.

По повод подаденото заявление, след извършена проверка, ДФЗ-РА установява непълноти и неясноти. Изпратено е Уведомително писмо с изх. № 01-2600/8970/28.09.2012г. /стр. 661-662 от папката/, с което се изисква от [фирма] предоставяне на изброените в същото документи в срок.

С писмо вх. № 01-2600/8970/18.10.2012г. /стр. 663-664 от папката/ от дружеството заявител са представени изисканите документи, вкл. и обяснения за констатираните непълноти и неясноти. Депозирани са декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4

от ЗМСП /стр. 665 от папката/ и удостоверение за капиталово дружество от Камара на търговията, промишлеността, занаятите и земеделието на М. и Б., извлечение от Фирмен регистър от 03.02.2012г., /документ № А [банкова сметка] от 03.02.2012г. – стр. 696-706 от папката/.

В допълнение вх. № 01-2600/8970/28.02.2013г. /стр. 720-721 от папката/ [фирма] посочва, че поради фалирането на [фирма] – Италия, представя проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на [фирма] – [населено място], с оферта към него /стр. 722-740 от папката/ и проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на [фирма] – [населено място], с оферта към него /стр. 741-759 от папката/. Дружеството заявител е направило и възразение, депозирано с вх. № 01-2600/2420/19.03.2013г. /стр. 793-794 от папката/.

Въз основа на изрично посочените по-горе писмени доказателства, както и на административната преписка ИД № на проекта: 13/123/00815 /папка към делото – стр. 1-811/, Зам. Изпълнителният директор на ДФЗ-РА – Д. Т., е изготвила докладна записка, в която излага съображения за отказ на финансовата помощ /стр. 787-792 от папката/. Изпълнителният директор на ДФЗ-РА е обективирал своите изводи в Заповед № 03-РД/1071 от 27.03.2013г., изпратена до [фирма] с Уведомително писмо изх. № 01-2600/2883 от 29.03.2013г. /стр. 783 от папката/. Последното е получено на 03.04.2013г. видно от разписка, приложена на стр. 806 от папката. Адресатът на акта е депозирал жалба в ДФЗ-РА до Министъра на земеделието и храните вх. № 01-2600/2883 от 22.04.2013г. /стр. 795-804 от папката; пощенско клеймо R PS 1000 024G43 B от 17.04.2013г./.

По делото са приложени следните доказателства: административната преписка ИД № на проекта: 13/123/00815 /папка към делото – стр. 1-811/; консолидиран баланс към 31.12.2011г. /л. 17-33; л. 75-126 от делото/; удостоверение за капиталово дружество от Камара на търговията, промишлеността, занаятите и земеделието на М. и Б., извлечение от Фирмен регистър от 03.02.2012г. /документ № А [банкова сметка] от 03.02.2012г. – л. 34-44 от делото/; кореспонденция с Председателя на Комисията за воденето, поддържането и ползването на Централния професионален регистър на строителя /стр. 810-811; стр. 808 от папката/.

При така установените факти, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Заповед № 03-РД/1071 от 27.03.2013г. е оспорена пред Министъра на земеделието и храните с жалба вх. № 01-2600/2883 от 22.04.2013г. /стр. 795-804 от папката; пощенско клеймо R PS 1000 024G43 B от 17.04.2013г./ в срока по чл. 84, ал. 1 от АПК. На основание чл. 149, ал. 3 във връзка с чл. 97, ал. 1 от АПК същата е депозирана като непросрочена с вх. № 11162/19.04.2013г. по описа на Административен съд София-град.

Оспореният акт е индивидуален административен акт /ИАА/ по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, доколкото е налице изрично волеизявление на ДФЗ-РА, с което непосредствено са засегнати права, свободи и/или законни интереси на [фирма]. Със Заповедта, подлежаща на оспорване, се отказва финансово подпомагане на стойност 1 602 933,74 лева по ИД № на проекта: 13/123/00815. Дружеството е засегнато неблагоприятно, като адресат на акта, поради което има и правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество, е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорената заповед на всички основания по чл. 146 от АПК.

На първо място, съдът намира, че отказът да бъде оторизирано финансово подпомагане на стойност 1 602 933,74 лева по ИД № на проекта: 13/123/00815 на [фирма], е постановен от компетентен административен орган. Съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и Устройствения правилник на ДФЗ, фондът е самостоятелно юридическо лице, което изпълнява функциите на единствена разплащателна агенция за Република Б. /чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на РА/. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП Изпълнителният директор на ДФЗ „Земеделие” е изпълнителен директор на разплащателната агенция. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на ДФЗ установява правомощие по отношение на Изпълнителния директор да взема решения за одобряване или отхвърляне на заявления по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция.

На второ място, доколкото липсва изрична разпоредба относно формата и съдържанието на Заповедта, приложение следва да намери чл. 59 от АПК. Оспорваният ИАА съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал – Изпълнителния директор на ДФЗ-РА; наименование на акта – заповед; адресат на акта – [фирма]; фактически и правни основания за издаването му; разпоредителна част, в която се отказва финансово подпомагане; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва – пред Министъра на земеделието и храните, респ. пред Административен съд София – град в четиринадесетдневен срок от съобщаването на акта съобразно правилата на АПК; дата на издаване – 27.03.2013г.; подпис на Изпълнителния директор на ДФЗ-РА. Съгласно чл. 36 от Наредбата „в случаите на отказ на финансова помощ РА писмено уведомява кандидата, като в уведомлението изрично се посочват мотивите за отказ”, което обстоятелство е изпълнено от административният орган с/Уведомително писмо изх. № 01-2600/2883 от 29.03.2013г. /стр. 783 от папката/. Вярно е, че същото не съдържа подробни изводи за постановения отказ, но доколкото с него се прилага атакуваният акт, немотивирането на уведомлението не е нарушение на чл. 59 от АПК. Заповедта на Изпълнителния директор на ДФЗ-РА съдържа съображения защо не е допуснато оторизиране на поисканата сума, като са изложени и правните основания за това. Мотив за издаването на оспорвания административен акт с негативни за адресата му последици е, че [фирма] не е вписано в Централния професионален регистър на строителя и не може да извършва строежи и/ли отделни видове строителни и монтажни работи от съответната категория съгласно изискванията на Закона за камарата на строителите.. Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че е спазена законоустановената форма на атакувания административен акт, следователно – не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

На трето място, съдът констатира, че са допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 146, т. 3 от АПК, което съставлява самостоятелно правно основание за отмяна на акта. Правилата за провеждане на процедурата по одобряване на исканата финансова помощ са уредени в глава Трета, „Ред на кандидатстване” от Наредбата. Съгласно чл. 30, ал. 1 от нея /в редакцията към датата на подаване на процесното заявление – 20.06.2012г., ДВ - бр. 65 от 23 А. 2011г./ кандидатите подават

в областната дирекция на фонда - отдел „Прилагане на схеми и мерки за подпомагане” /ОДФ – ПСМП/ на РА по място на извършване на инвестицията заявление за подпомагане по образец съгласно приложение № 9, прилагат документи съгласно приложение № 10 и декларация за обстоятелства по чл. 3 и 4 от Закона за малки и средни предприятия по образец съгласно приложение № 11”, което на основание ал. 6 от същата разпоредба получава уникален идентификационен номер с отбелязани дата, час и минута.

При условията на чл. 31, ал. 4 от Наредбата „в случай на нередовност или липса на документите или непълнота и неяснота на заявените данни и посочените факти по ал. 1, т. 1 РА уведомява с мотивирано писмо кандидата, който в срок до 10 работни дни от получаване на уведомяването може да отстрани констатираните нередовности, непълноти или неясноти чрез представяне на допълнителни и/или нови документи, включително документи извън посочените в приложение № 10, които са свързани с извършване на подпомаганата дейност”, основание да бъде изпратено Уведомително писмо с изх. № 01-2600/8970/28.09.2012г. /стр. 661-662 от папката/ с искане да бъдат отстранени констатираните непълноти и неясноти. С писмо вх. № 01-2600/8970/18.10.2012г. /стр. 663-664 от папката/ дружеството заявител представя изисканите документи и обяснения по случая. В допълнение вх. № 01-2600/8970/28.02.2013г. /стр. 720-721 от папката/ [фирма] посочва, че поради фалирането на [фирма] – Италия, представя проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на [фирма] – [населено място], с оферта към него /стр. 722-740 от папката/ и проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на [фирма] – [населено място], с оферта към него /стр. 741-759 от папката/. Дружеството заявител е направило и възражение, депозирано с вх. № 01-2600/2420/19.03.2013г. /стр. 793-794 от папката/. Доколкото законодателят не е преуредил заварените правоотношения с изменението на чл. 31, ал. 1 от Наредбата с ДВ - бр. 53 от 13 Ю. 2012г. /§ 7, § 8 и § 9 от Преходните и заключителните разпоредби на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 18/26.06.2008г./, то приложение намира редакцията на нормата от ДВ - бр. 65 от 23 А. 2011г., съгласно която „в срок до пет месеца от крайната дата за съответния период на прием на заявлението за подпомагане РА: 1. извършва административна проверка на представените документи, заявените данни и други обстоятелства, свързани със заявлението за подпомагане; 2. одобрява или отхвърля заявлението за подпомагане. Вярно е, че заявлението е подадено на 20.06.2012г., но доколкото правото на кандидата да представи други документи в подкрепа на искането си за отпускане на финансова помощ не е ограничено, и считано от датата на допълнението - 28.02.2013г., то произнасянето на АО не е просрочено по смисъла на чл. 31, ал. 1 от Наредбата.

Предвид чл. 32, ал. 1 от Наредбата, съгласно която проектите /§ 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби/ се разглеждат от експертна комисия за осигуряване на прозрачност /ЕКОП/, която се назначава от Изпълнителния директор на РА, и изразява експертно писмено становище пред същия. В събраните по делото писмени доказателства не се откри заповед за назначаване на експертна комисия, както и изразяване на писмено становище по процесния проект ИД № 13/123/00815. Приложена е единствено докладна записка от Зам. Изпълнителния директор на ДФЗ-РА – Д. Т., с която са изложени съображения за отказ от финансово подпомагане /стр. 787-792 от папката/. Въз основа на докладната записка Изпълнителният директор

на ДФЗ-РА е обективирал своите изводи в Заповед № 03-РД/1071 от 27.03.2013г.,

Мотив за издаването на оспорвания административен акт с негативни за адресата му последици е, че [фирма] не е вписано в Централния професионален регистър на строителя и не може да извършва строежи и/ли отделни видове строителни и монтажни работи от съответната категория съгласно изискванията на Закона за камарата на строителите. Този извод е подкрепен с кореспонденция с Председателя на Комисията за воденето, поддържането и ползването на Централния професионален регистър на строителя /стр. 810-811; стр. 808 от папката/ от дата 07.05.2013г.-15.05.2013г., период след издаването на Заповедта за отказ – 27.03.2013г.

В хода на административната процедурата ДФЗ-РА е бил длъжен да изследва всички обстоятелства служебно в съответствие с принципите на чл. 7 и чл. 9 от АПК, което неосъществяването му в сроковете преди издаването на крайния акт е довело до нарушение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Следователно, фактите и обстоятелствата, които са били от значение за осъществяването на преценка по подаденото от него заявление, не са били изяснени в противоречие с приложимите административно-производствени правила и принципите за достъпност, публичност, прозрачност, последователност и предвидимост, което води след себе си не само немотивираност на акта, но и до съществени процесуални нарушения в хода на производството. В този смисъл съдът констатира безпротиворечиво, че са налице основанията за отмяна на ИАА по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

На четвърто място, съдът приема, че обжалваният акт е издаден и в противоречие с материалния закон - чл. 146, т. 4 от АПК:

Наредба № 18/26.06.2008г. е издадена на основание § 35, ал. 3 от Закона за изменение и допълнение на Закона за подпомагане на земеделските производители /обн., ДВ, бр. 18 от 2006 г.; изм., бр. 96 от 2006 г., бр. 16 от 2008 г./ - § 2 от Заключителните ѝ разпоредби. Подаденото по образец заявление съгласно цитираната по-горе норма на чл. 31, ал. 1 от Наредбата се приема за проект по смисъла на легалната дефиниция в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби - заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми документи, както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от кандидата и допустими за финансиране по ПРСР. На основание чл. 31, ал. 3 от Наредбата /в редакцията към датата на подаване на заявлението/ „решението по за отказ от финансово подпомагане се взема на основа на съответствие на заявлението за подпомагане със: 1. целите, дейностите и изискванията, определени с тази наредба; 2. критериите за оценка, посочени в приложение № 8”.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Наредбата кандидатите подават декларация за обстоятелства по чл. 3 и 4 от Закона за малки и средни

предприятия /ЗМСП/ по образец съгласно приложение № 11. В приложената към заявлението декларация кандидатът е декларира, че представляваното от него предприятие е средно и независимо, без представени документи за свързаност. Ответникът е извършил проверка в Търговския регистър, поддържан от Агенцията по вписванията, от която се установява, че съдружници в дружеството са [фирма] и „Р. ДИ А.” – чуждестранни юридически лица. С Уведомително писмо с изх. № 01-2600/8970/28.09.2012г. /стр. 661-662 от папката/ са изискани необходимите документи за отстраняване на неточностите с искане отново да бъде представена декларацията по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП, ведно с изрично посочени приложения. С писмо вх. № 01-2600/8970/18.10.2012г. /стр. 663-664 от папката/ дружеството заявител представят изисканите документи, вкл. и обяснения за констатираните непълноти и неясноти и декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП /стр. 665 от папката/. Ответникът посочва, че дружеството не е декларирало данни по т. 1 от образца, касаещи статуса му, а се е определило като свързано. Приема липсата на достатъчно данни за консолидирането на [фирма], [фирма] и „Р. ДИ А.” и уточнява, че това е предпоставка за отпускане на финансова помощ, респ. за размера ѝ. По тези изводи жалбоподателят прави възражение, възприето и от настоящата съдебна инстанция. От представените с отговора от 18.10.2012г. декларация по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП, справката към нея /стр. 665-666 от папката/ и консолидиран баланс към 31.12.2011г. /л. 17-33; л. 75-126 от делото/, става ясно, че ЕКОВИТА” О. и „Р. ДИ А.” са включени в [фирма] – Италия, към дата 31.12.2009г.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМСП „при изчисляване на данните по чл. 3 се взема предвид дали предприятието е независимо, дали е предприятие партньор по смисъла на ал. 3, или е свързано предприятие по смисъла на ал. 5, даваща легална дефиниция на понятието „свързани предприятия” - между които съществува някое от следните отношения: 1. едното предприятие притежава повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на другото предприятие; 2. едното предприятие има право да назначава или освобождава повече от половината от членовете на изпълнителния, управителния или надзорния орган на другото предприятие; 3. едното предприятие има право да упражнява решаващо влияние върху другото предприятие по силата на договор, сключен между тях, или на клауза в неговия устав, учредителен договор или друг учредителен акт; 4. предприятие, което е акционер, съдружник или член в друго предприятие, да контролира самостоятелно повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на това предприятие по силата на

споразумение с други акционери, съдружници или членове”. Видно от т. 4 на цитираната разпоредба се изисква предприятието, което е акционер, съдружник или член в друго предприятие, да контролира самостоятелно повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на това предприятие по силата на споразумение с други акционери, съдружници или членове, за да бъде същото определено като свързано. По аргумент от противното на чл. 4, ал. 3 и ал. 5 от ЗМСП, въз основа на фирменото досие на стр. 81-82 от папката и след направена справка в Търговски регистър се установи, че [фирма] – съдружник в дружеството заявител, не притежава повече от половината от броя на гласовете в общото събрание, следователно – същото не е свързано с [фирма] лице. Гореизложеното обезпечава изводът за независимостта на двете предприятия по смисъла на ЗМСП.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗМСП категорията малки и средни предприятия включва предприятията, които имат: средносписъчен брой на персонала, по-малък от 250 души, което обстоятелство се доказва от консолидирания баланс /л. 23 от делото/ - 241 души към 31.12.2011г. Следователно, [фирма] правилно е посочило в попълнената декларация в частта средно предприятие в съответствие с разпоредбите на закона.

В раздел III и IV от глава Втора „Условия за предоставяне на финансова помощ ” от Наредбата са регламентирани изискванията към кандидатите и техните проекти, а в раздел V допустимите дейности и разходи. Съгласно чл. 23, ал. 23 от същия нормативен акт „оферентите по ал. 19 и 20 в случаите, когато са местни лица, следва да са вписани в Търговския регистър към Агенцията по вписванията, а оферентите - чуждестранни лица, следва да представят документ за правосубектност съгласно националното им законодателство. Оферентите на строително-монтажни работи, местни и чуждестранни лица, трябва да бъдат вписани в Централния професионален регистър на строителя съгласно Закона за К. на строителите /З./ и да могат да извършват строежи и/или отделни видове строителни и монтажни работи от съответната категория съгласно изискванията на чл. 3, ал. 2 З.. Изискването за вписване в Търговския регистър към Агенцията по вписванията не се отнася за НССЗ”. В атакуваната заповед се установява, че [фирма] не е вписано в Централния професионален регистър на строителя и не може да извършва строежи и/ли отделни видове строителни и монтажни работи от съответната категория съгласно изискванията на Закона за камарата на строителите. За удостоверяване на този факт ответникът е изискал от [фирма] с Уведомително писмо с изх. № 01-2600/8970/28.09.2012г. /стр. 661-662 от папката/. Изводът е

подкрепен с кореспонденция с Председателя на Комисията за воденето, поддържането и ползването на Централния професионален регистър на строителя /стр. 810-811; стр. 808 от папката/ от дата 07.05.2013г.-15.05.2013г., период след издаването на Заповедта за отказ – 27.03.2013г., съгласно която С.И.Т.Т.ИН” О. следва да отговаря на изискванията на чл. 3, ал. 2 от Закона за К. на строителя, а именно „строителите, изпълняващи строежи от първа до пета категория по чл. 137, ал. 1 от Закона за устройство на територията или отделни видове строителни и монтажни работи, посочени в Националната класификация на икономическите дейности, позиция „Строителство”, подлежат на вписване в Централния професионален регистър на строителя, наричан по-нататък „регистъра”. Вписването в съответен регистър на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, има силата на вписване в Централния професионален регистър на строителя за обхвата на дейностите, за които е издадено”.

Установи се безпротиворечиво, че [фирма] не кандидатства за СМР, а за стойността на хладилната камера като съоръжение. От документация за издаване на Разрешение за строеж № 324/13.09.2011г. на Главния архитект на [община] /стр. 331-339 от папката/ и подаденото заявление се констатира, че дружеството кандидатства само и единствено за закупуване и инсталиране на машини и оборудване за подобряване на производствения процес, а не и за изграждане на сграда за хладилна камера. [фирма] заявява искане за частично финансиране на проекта й – т. 4 от заявлението/стр. 6 от папката/, в която инвестиции в материалните дейности частта за изграждане на сгради или модернизирането им не е попълнено, респ. не се кандидатства за СМР. Напротив, попълнен е единствено ред „закупуване и инсталиране на машини и оборудване за подобряване на производствения процес и маркетинга”, където е посочена и стойността на исканата финансова помощ - 1 602 933,74 лева. Горепосоченият извод се обезпечава и от бизнес план „изграждане на хладилна камера” /стр. 28 от папката/ и от информацията за проекта на стр. 30-31 от папката. Посочено е изрично и недвусмислено, че се заявява искане за финансова помощ частично, тъй като вече е одобрен проект на стойност 6 219 426 лева. Разходите, за които се кандидатства са посочени в таблица 1 /стр. 50 от папката/ - приложение VIII „Финансов план”, таблица 1, а всички останали, вкл. и СМР се извършват от дружеството заявител съгласно приложение VIII „Финансов план”, таблица 2 /стр. 51 от папката/. „Заявените за подпомагане разходи включват изграждането на новата камера замразяване – по-точно разходите за закупуване на

необходимото оборудване на камерата и 1 100 св.м. от необходимите за изграждане термо-панели. Останалите дейности, в т.ч. необходимите СМР, окабелявания и др. по новата камера, както и подобряване /реконструкция/ на наличната камера не са заявени за подпомагане и ще бъдат извършени за сметка на [фирма]. За пълнота, последното представя проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на [фирма] – Италия, с оферта към него /стр. 341-380 от папката/; проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на [фирма] – Италия, с оферта към него /стр. 387-425 от папката/; проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на [фирма] – [населено място], с оферта към него /стр. 722-740 от папката/ и проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на [фирма] – [населено място], с оферта към него /стр. 741-759 от папката/ - оферти за доставка на материали и оборудване на нова хладилна камера за съхранение на готова продукция и модернизация /реконструкция/ на хладилна камера за съхранение на готова продукция, а не и за СМР. Гореизложеното мотивира извод за липсата на искане на дружеството за изплащане на финансова помощ за СМР на сграда за хладилна камера и наличието на такова за закупуване и инсталиране на машини и оборудване за подобряване на производствения процес и маркетинга.

Неправилно ответникът е констатирал, че С.И.Т.Т.ИН” О., в качеството му на изпълнител на проекта, следва да бъде вписано в Централния професионален регистър на строителя. Вярно е, че [фирма] представя проект за хладилна камера за съхранение на готова продукция /-25°/ - количествено-стойностна сметка на доставките на С.И.Т.Т. ИН О. – Италия, и оферта към него /стр. 119-152; стр. 431-453 от папката/, но видно от договор за покупко-продажба със С.И.Т.Т. ИН О. – Италия /стр. 110-114 от папката/ продавачът С.И.Т.Т. ИН О. – Италия, се задължава да прехвърли на купувача собствеността върху всички инсталации и материали, описани подробно в приложения 1 /стр. 119-138 от папката/ на собствен риск и собствени разноси - т. I и т. III от договора. Оферентът не попада в кръга на лицата по чл. 23, ал. 23 от Наредбата във връзка с чл. 3, ал. 2 от З.. Към датата на подаване на заявлението – 20.06.2012г., приложение намира редакцията на чл. 3, ал. 2, изречение второ от З. /ДВ, бр.15 от 23 Февруари 2010г./, а именно: „вписването в съответен регистър на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, има

силата на вписване в Централния професионален регистър на строителя за обхвата на дейностите, за които е издадено”. С писмо вх. № 01-2600/8970/18.10.2012г. /стр. 663-664 от папката/ е представено удостоверение за капиталово дружество от Камара на търговията, промишлеността, занаятите и земеделието на М. и Б., извлечение от Фирмен регистър от 03.02.2012г., /документ № А [банкова сметка] от 03.02.2012г. – стр. 696-706 от папката/, удостоверяващо правото на С.И.Т.Т. ИН О. – Италия, да участва като изпълнител в процесния проект /подробно – стр. 705 от папката, раздел „Дейности, регистри и лицензи: Разрешителни”/. От удостоверението се установява извършването на отоплителни, климатични, вентилационни и охладителни инсталации, от всякакъв вид или естество, вкл. и операции по извеждане на продукти за горенето и конденза и вентилация за проветряване на помещения към дата 18.06.2009г., а не към дата 13.02.1986г.- начална дата на предприятието, както е определил ответникът по делото. Гореизложеното мотивира извод за липсата на предпоставки за задължително вписване на С.И.Т.Т. ИН О. – Италия, в Централния професионален регистър на строителя по 3..

Подробното излагане на мотивите по-горе обезпечава изводът, че атакуваният акт е издаден при противоречие с материалноправните разпоредби на закона – предпоставка заповедта да бъде отменена на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК.

На пето място, съгласно чл. 146, т. 5 от АПК оспорването на административните актове се осъществява и при несъответствие с целта на закона. Съгласно чл. 2 от Наредбата целта на закона е да се осигури предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Д. на стойност към земеделски и горски продукти" по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, за подобряване на цялостната дейност, икономическата ефективност и конкурентоспособността на предприятия от хранително-преработвателната и горската промишленост, постигане на съответствие със стандартите на Общността, подобряване опазването на околната среда. С отказа да бъде оторизирана поисканата финансова помощ ДФЗ-РА неоснователно е възпрепятствал дейността на [фирма], като е мотивирал заповедта единствено на формални основания, свързани с предоставянето на документи.

В заключение, съдът приема, че постановената заповед е издадена от компетентен административен орган, при неспазване на установената от закона форма, но при наличието на съществени нарушения на

административно-производствените правила, несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, който извод обезпечава основателността на жалбата.

На основание чл. 143, ал. 1 и чл. 144 от АПК във връзка с чл. 80 от ГПК във връзка с т. 11 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013г. по тълкувателно дело № 6/2012г., ОСГТК на ВКС, „претенцията за разноси по чл. 80 от ГПК може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция”, следва да бъдат присъдени разноси в полза на жалбоподателя. Съгласно чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата във връзка с § 2 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в случаите на чл. 78, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс присъденото възнаграждение не може да бъде по-ниско от трикратния размер на възнагражденията, посочени в тази наредба. Доколкото в настоящия казус е посочен материален интерес - ИД № на проекта: 13/123/00815, стойност 1 602 933,74 лева, то приложение намира чл. 8 във връзка чл. 7, ал. 2 т. 4 при интерес над 10 000 лева. – възнаграждението е равно на сумата на 650 лв. + 2 % за горницата над 10 000 лева, а именно: 650 лева + 31 858,68 лева, т.е. общо – 32 508,68 лева. Предвид това, сумата, която трябва да бъде присъдена в полза на [фирма], не може да бъде по-малка от трикратния размер на възнаграждението по смисъла на § 2 от Допълнителните разпоредби във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 Наредба № 1 от 09.07.2004г., а именно – 97 526,04 лева. Видно от приложения списък на разноси, претендирани от жалбоподателя, същите представляват сумата от 18 950 лева, включваща държавна такса – 50 лева, платено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от дата 25.04.2013г. – 4000 лева, и платено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от дата 09.01.2014г. – 14 900 лева /л. 60; 167-171 от делото/. Следователно с оглед изхода от спора, съдът не уважава възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, направено от ДФЗ-РА, и присъжда сумата в размер на 18 950 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, *Административен съд – София-град*, II отделение, 22 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Д. С.,

ЗАПОВЕД за отказ № 03-РД/1071 от 27.03.2013г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, с която на дружеството се отказва финансово подпомагане на стойност 1 602 933,74 лева.

ВРЪЩА преписката на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, за ново произнасяне в съответствие с мотивите на настоящото решение в едномесечен срок от влизане в законна сила на съдебния акт.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноси в размер на 18 950 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния съд на Република Б..

Административен съдия: